

EĞİTİM SEN SENDİKAL BİRLİK TÜRKİYE TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

Eğitim Sen Sendikal Birlik Grubu, 10 Ekim 2009 tarihinde Ankara'da Türkiye Toplantısı gerçekleştirmiştir. Toplantıda yapılan tartışmalar sonucu ortaya çıkan değerlendirmeler şöyledir.

A-Siyasal Süreç

Ülkemiz son yedi yıldır Meclis'te önemli bir çoğunluğa sahip AKP iktidarı tarafından yönetilmektedir. AKP daha 2002 yılında iktidara geliş sürecinde yeni liberal politikaların en kararlı uygulayıcısı olacağını ortaya koymuştur. Bu konuda çeşitli çevrelerin kimi kaygıları olsa da (MSP ve Saadet Partisi geleneği olarak, AB'nin "Hıristiyan Kulübü" olarak nitelenmesi vb.) durum böyledir. Çünkü AKP, emperyalist-kapitalist sistemin 1970'li yıllarda içine düştüğü krizden çıkmak üzere Yeni Dünya Düzeni (YDD), küreselleşme adıyla ortaya koyduğu yeni liberal politikaları yaşama geçirme konusunda, ABD'ye ne kadar güvence verirse iktidar yolunun o denli açık olduğunu biliyordu.

Özellikle 1990'lı yıllarda Sovyetler Birliği'nin dağılmasıyla YDD politikalarını uygulama konusunda tüm engeller ortadan kalkmış oluyordu. Buna bağlı olarak ABD istediği yöntemi kullanarak (Kafkasya'da Turuncu Devrim'ler, Afganistan ve Irak'ta silahlı işgallerle) dünyanın her noktasını kendi politikalarına uygun olarak dizayn ediyordu.

Türkiye'ye gelince, kuşkusuz iktisadi işgal ABD için de uygun bir yöntemdi.

İşte emperyalizm esas olarak emekçilere özelleştirme, kamunun tasfiye edilip tüm alanların serbest piyasaya terk edilmesi, taşeronlaştırma, işsizleştirme, sendikasılaştırma, güvencesiz çalıştırma biçiminde yansıyacak olan yeni liberal politikaları ülkemizde en iyi uygulayacak işbirlikçi olarak AKP'yi ve onun iktidarını belirliyordu.

AKP ise geldiği günden bu yana tüm kamuyu tasfiye etmiş, "Ne bulursam satarım kardeşim." diyerek Özal dönemine taş çıkartmıştır. Cumhuriyet'le birlikte kurulup geliştirilen kamu varlığının büyük çoğunluğunu özelleştirmiş; getirdiği yasalar ve uygulamalarla sözleşmeli istihdamı teşvik etmektedir.

Tüm bu varlıkların haraç-mezat elden çıkarılmasına karşın iç ve dış borç hep büyümekte, işsizlik resmi rakamlarla % 15'leri bulmuş; "teğet" geçtiği söylenen krizin de etkisiyle pek çok fabrika, işletme, özellikle küçük işletme kapanmış, üretim durma noktasına gelmiş; yıllardır vatandaşa "tasarruf edin" telkininde bulunanların "alın verin ekonomiye can verin" dediği Türkiye noktasına gelinmiştir.

Ekonomik olarak durum özetle budur.

Diğer yandan AKP ülkemizde kendi dinsel, gerici anlayışını toplum yaşamına hakim kılmak için devletin tüm kurumlarını kontrol etmeye çalışmaktadır.

YÖK'le üniversiteler büyük oranda kontrol altına alınmıştır. Akraba ve yakınlar aracılığıyla alınan medya kuruluşları ile taraf medya oluşturulup taraf olmayanlar çeşitli yöntemlerle bertaraf edilmeye çalışılmaktadır. Muhalif bir tek sese dahi tahammül yoktur.

Her türlü baskı yöntemi kullanılmakta bütün buna karşın tek tek direnen yazar, çizer, yargı mensubu çıkarsa da Ergenekoncu yaftalamasıyla cezaevine atılarak tüm toplum sindirilmeye çalışılmaktadır.

Diğer pek çok yöntemle birlikte HSYK ile ilgili hazırlanan yönetmeliklerle, bağımsızlığı zaten sürekli tartışma konusu olan yargı tümüyle iktidar inisiyatifine alınmak istenmektedir.

Tüm bunlar AKP'nin önce bu alanları tümüyle kontrol altına alıp sonra da toplumsal yaşamı istediği gibi düzenlemeyi hedeflediğinin göstergesidir.

Bir başka konu ise, son süreçte küresel krizi, işsizliği, özelleştirmeyi vb. pek çok şeyi unutturan "Kürt Açılımı", "Demokratik Açılım" veya "Milli Birlik Projesi" projesidir.

Yirmi beş yıldır ülkemizi kasıp kavuran terör, ölüm, kan, acı, ağıt, uyuşturucu ticareti, faili meçhul cinayetle milli gelirden terörle mücadeleye harcanan trilyonlarca Lira. Kırk bin civarında insanın ölümü, öksüz kalan veya ölen çocuklar, oğlunu veya kocasını kaybetmiş kadınlar. Yakılan yıkılan köyler vb. vb.

Durum böyle sürüp giderken, birden bire Cumhurbaşkanı bir açıklama yapıyor. Diyor ki, "Tarihi fırsat kaçırılmamalıdır." Doğaldır ki merak ediyoruz. Bu tarihi fırsat nedir? Otuz yıldır (son yedi yılı AKP Hükümeti) bir türlü ortaya çıkarmadığımız bu tarihi fırsat hangi nedenlerle, nereden, ortaya çıkmıştır?

Ülkenin başbakanı 2005 yılında Diyarbakır'da "Kürt Sorunu benim sorunumdur" diye ifade edip çözümü için dileklerde bulunurken, son seçim sürecinde bölgenin bir başka ilinde bu kez "Ya sev ya terket!" diyebiliyordu.

İşte bu başbakanın, Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesi aday gösterip seçilmesini sağladığı "kardeşi" Cumhurbaşkanı Abdullah Gül birden bire "tarihi bir fırsat" yakaladığımızı ve bunu kaçırmamamız gerektiğini vurguluyor, Yetmez daha da ileri gidiyor, "şayet sorunlarımızı (kastedilen "Kürt Sorunu") biz çözmezsek dışarıdan gelip çözerler" diyordu.

Kuşkusuz bu konuda örnekler artırılabilir. Öte yandan sorunun ağırlığı, kökleri ve çok çeşitli etkenleri olması açısından bu bildirinin kapsamını aşar. Ancak yaşananları özetleyip bir çerçeve çizmek gerekirse emekçiler açısından şöyle yaklaşmak gerektiğine inanıyoruz.

Adını ne koyarsanız koyun "Kürt sorunu", "Güneydoğu sorunu", "Terör sorunu", sorun Türkiye'nin sorunudur. Sorun bu ülke tarafından çözülecektir.

Bugün "fırsat" ya da çözüm diye sunulan proje Amerikan patentlidir. Bundan kimsenin kuşkusuz yoktur. Mevcut proje; ABD'nin Irak'tan çekilmesi sonucu ortaya çıkan boşluğun ABD çıkarlarını koruyacak şekilde politikaların sürdürülmesi doğrultusunda, bölge ülkelerine dağıtılan rol paylaşımından başka bir şey değildir. ABD açısından kimin, nerede hangi dili ne kadar kullandığının bir önemi yoktur. Onun için önemli olan varsa yoksa bölgenin yeni şekillenmesinde BOP'la oluşturulan konsensus gereği kendi çıkarlarının zedelenmemesi hatta geliştirilerek devam etmesidir. Diğer bir deyişle emperyalist bir çözümdür. Yani Irak'a girerken vadettiği "demokrasi" gibi bir çözümdür. Şu herkesçe bilinmelidir ki, emperyalizmin parmağının değdiği yerden emekçiler ve ezilen halkların lehine bir çözüm çıkmaz.

"Kürt Sorunu"nun çözümü bölünme veya parçalanmada değil, birleşmededir. Ayrılığa değil, kaynaşmadadır. Bu nedenle emperyalistlerin önerilerine karşılık emekçiler, terör ve şiddetten uzak, demokratik yöntemlerle oluşturulmuş birlik ve beraberlikten yana olmalıdır.

Kim bilir belki de emperyalizmin etnik ve dinsel etnisiteyi bu denli tetikleyip körüklediği böylesi bir süreçte, tam da, "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin." deme zamanıdır.

B-Sendikal Süreç

Eğitim Sen ve KESK

Sendikal mücadelenin dünyada da, ülkemizde de pek çok sorunu olduğu, buna bağlı olarak da mücadelenin bir türlü istenen düzeyde yükseltilemediği hepimizce bilinmektedir. Elbette süreci olumsuz etkileyen **sendikal mücadelenin dışından** kaynaklanan nedenler kısa sürede ve kolayca çözülmeyecektir.

Ancak bir de **sendikal mücadelenin kendisinden, kendi içinden** kaynaklanan nedenler vardır. Üstelik bu nedenler günlük yaşam pratiğinin içinde, çoğu kez, genel sorunların önüne geçer. Üyeyi ve hedef kitleyi genel sorunlardan daha hızlı ve kolay etkiliyor. Dolayısıyla

kendimizden kaynaklı bu sorunları ancak kendimiz; sendikal mücadelede gerçekten geniş perspektifi olan herkes sorun olarak algıladığında çözüme varabiliriz. Bu bağlamda bu gün Eğitim Sen ve KESK'e baktığımızda durum maalesef pek içaçıcı gözükmemektedir.

Bugün işkolumuzda yaşanan sorunlara baktığımızda;

-Eğitim ehil eller tarafından yönetilmiyor.

-Eğitim bir temel hak olmak yerine, sağlık gibi herkesin parası kadar yararlandığı bir meta haline dönüşmüş, devlet okullarında dahi bir yandan parasız kitap dağıtılırken öte yandan katkı payı ile birlikte onlarca kalem adıyla para toplanan işletmeler haline dönüşmüştür.

-Yüz binlerce öğretmen adayı atanamazken, pek çok yerde öğretmen açıkları devam etmektedir.

-Sözleşmeli öğretmenlik artık bir yöntem haline gelmiş, yüksek işsizlik nedeniyle sözleşmeliliğe dahi neredeyse şükredilir olmuştur.

-Bir biçimde atanmış halen çalışanların ise ücretten çalışma koşullarına dek pek çok sorunu olduğu ortada.

-Beden eğitimi ve resim dersleri neredeyse ortadan kalkıyor.

-Okullarda artık kadrolu memur ve hizmetli istihdamı neredeyse bitmiş; yerine başta temizlik ve güvenlik işleri üzere tümüyle taşeron firmalara verilmiş bu da yetmezmiş gibi "okul polisi" uygulamasına başlanmıştır.

-Mesleki eğitimde sorunlar devam etmekte siyasal iktidar İmam Hatiplerin katsayı meselelerini yaşama geçirerek siyasi anlayışına uygun olarak tabanını rahatlatmıştır. İşin en acısı da pek çok konuda olduğu gibi Eğitim Sen yine sessiz kalmış hatta medya mensupları tarafından yöneticilere sorulan sorulara dahi açık bir yanıt verilememiştir.

-Siyasal iktidar üniversiteyi tümüyle kontrol altına almaya çalışmakta öyle ki Cumhurbaşkanı boşalan YÖK üyeliğine, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterini atamıştır.

-Sendikamızın bu esas kendi alanına ilişkin konularda yöne doğru dürüst ses çıkmazken, kamuoyu üniversiteyi ziyaret eden iktidar temsilcilerine ilerici, aydın, yurtsever, devrimci, demokrat üniversite öğrencilerinin protestolarıyla umutlarını büyütmeye çalışmaktadır.

-Yeni müfredat programı vb. dayandığı felsefe gereği emperyalist kapitalist sistemin istediği insan yetiştirme aracı olarak uygulaması devam ediyor.

-Ders kitapları gerici, ayrımcı öğelerle dolu. Kuşkusuz daha pek çok sorun...

Tüm bu sorunlara karşılık Eğitim Sen ne yapıyor? Bizce Eğitim Sen ve KESK söz konusu olunca en başta belirlenmesi gereken en temel sorun "**eksen kayması**"dır. **Örgütümüz kendi zemini olan emek mücadelesi zemininden çıkıp, tüm belirlemelerinde, hareket ve yaklaşımlarında "Kürt Sorunu"nu esas almaya başlamıştır.**

Sendikamızın bu tutumu nedeniyle eğitimin, üyemizin ve hedef kitlenin (işkolunun ve işkollarının) sorunları arka plana atmış, adeta önemsiz sorunlar olarak görmektedir.

Bu nedenden dolayı da Eğitim Sen işyerlerinde gündem değildir. Sendikamızın işyerleri ve çalışanın sorunlarını esas alıp gündem yapamamasının da etkisiyle işyerleri de sendikayı gündem yapmamaktadır.

Başat sorunlardan biri olarak gözükken "**Toplu Sözleşme Hakkı**" konusunda dahi planlı, programlı hukuk mücadelesi dahil, tüm zeminleri esas alan kararlı ve sonuç alıcı bir tutum yoktur. Tüm Bel Sen'in AİHM kararı, sendikalarımızın kuruluşundaki ciddi katkıları ve bir kamu hukukçusu Prof. Dr. Mesut Gülmez'in "**Kamu Çalışanlarının TİS hakkı vardır.**"

iddialarına karşılık ciddi bir hukuk mücadelesi verilmezken, diğer pek çok konuda sanki sendikal mücadele adeta dava açmayla sınırlanmış durumdadır.

Sendikamız yeni üye kazanamıyor, var olanı korumak başarı sayılıyor. Artık üçüncü sendikayız.

Eylem ve etkinlikler kararlaştırılmasından, planlanmasına en çok da katılımına dek ciddi sıkıntılar içeriyor. Öyle ki artık kitlesel eylemler de kadro eylemleri de sorunlu. Zaman zaman katılımın yetersizliği nedeniyle eylemler planlandığı biçimde sürdürülemiyor.

Toplu görüşme süreci (KESK'in masayı terketmesi dahil) rutinin tekrarı.

Örgütte güven bunalımı had safhadadır. Örgüt yönetilemiyor. Bugün Eğitim Sen ve KESK'in ilk sırada saydığımız "**eksen kayması**"yla birlikte en önemli sorunlarından birisi de örgütlerimizde yaşanan "**yönetim krizi**"dir. Zaten pek çok sorunu olan Sendikamız, son genel kurulla birlikte kendi içinden üretilen yeni bir sorunla karşı karşıya kalmıştır.

Örgütün delege sayısı olarak yarısı, kitle tabanı olarak çok daha fazlası yönetim dışıdır. Ayrıca bugünkü yönetim de "**ittifak etmiş anlayışlar yönetimi**" değildir.

Bugün KESK ve Eğitim Sen'i tek bir grubun (Kimbilir belki bir kişi demek gerekir.) yönetmeye çalıştığı herkesçe bilinmektedir.

Kimin delege sayısı kaç olursa olsun, mevcut durum öncelikle bu örgütün doğasına aykırıdır. Bunun da sorumlusu, Demokratik Emek Hareketi ve DSD gruplarıdır.

Şimdi öncelikle bu sorunu çözmek gerekir. Bunun için de yapılması gereken bellidir. Biz Sendikal Birlik olarak öneriyoruz: **Eğitim Sen'de, bir an önce olağanüstü genel kurul yapılarak örgüt olağan yönetimine kavuşturulmalıdır. Olağanüstü genel kurul çağrısını da bugünkü yönetim yapmalıdır.**

Bu öneri alışılmışın dışında görülebilir. Bizim inancımız budur. Emek mücadelesinde gününbirlik işlere takılıp kalmayan, konuyu emek mücadelesinin adına yakışır ciddiyette ve büyüklükte düşünenlerin komplekse kapılmasına gerek yoktur. Böylesi bir girişimle belki de örgütümüzde son yıllarda yok olmuş güven duygusunun yeniden inşası için bir fırsat yaratabiliriz.

Öte yandan, biz halen Eğitim Sen'de ve KESK'te ciddi bir sendikal birikimin olduğuna inanıyoruz. Bu birikim bir süredir sendikal mücadelenin geleceğine ve gelişmesine harcanmıyor olsa da bu birikim bu örgütte vardır. Biz bu birikime ve bu değerlere sahip çıkmak üzere bugüne dek olduğu gibi bundan sonra da elimizden geleni yapmaya devam edeceğiz. Ancak bu açık ve örgütü düşünen emek mücadelesini düşünen sorumlu tavrımız kimseyi yanıltmasın. Biz başaracağımıza inanıyoruz. Herkesin en az bizim kadar sorumlu davranmasını bu örgütün tabanının anlayışını görüşlerini beklentilerini delege sayısından, yönetimde olup olmamaktan bağımsız ciddiye alacağını umuyoruz.

Şayet bu hassasiyetler görmezden gelinir ve geçiştirilerek, herkes bugüne dek olduğu gibi bildiğini okumaya devam ederse şu herkesçe bilinsin, SB kimseye mahkûm değildir, mahkûm olmayacaktır.

Bu güne dek örgütte gösterdiğimiz çabalara karşın, herkes tarafından yanlışlardan ve olumsuzluklardan çıkma çabası gösterilmediği taktirde, SB'nin yeniden kendi özgür ve özgün değerlendirmelerini yapma meşruiyeti vardır, bunu kimse engelleyemez.

Bugün Eğitim Sen ve KESK'in durumu SB, olarak bizim murat ettiğimiz ve bunca emek verilmiş örgütümüzün hakettiği bir nokta değildir.

Bu gün sendikamızın ve ülkemizin getirildiği noktadan kaygı duyan, Türkiye'nin çevresine bakıldığında ve yönetenlerin hevesleri dikkate alındığında **laik cumhuriyete sahip çıkmanın ne denli elzem bir görev olduğu** daha bir önem kazanmaktadır. Bu konuda tüm

Atatürkçü, ilerici, demokrat, sosyal demokrat, devrimci arkadaşlar, Sendikal Birlikçiler, örgütümüzü gerçekten layık olduğu yere taşımak, gerçekten özgür ve demokratik tam bağımsız bir Türkiye'de barış içinde bir arada yaşamak için tüm gücüyle çalışmayı sürdürecektir.

C-Sendikal Birlik

Toplantımızda aldığımız kararlar gereği mali sorunlar bir an önce çözülüp arkadaşlarımız var güçleriyle örgütlenme ve mücadeleyi yükseltme konusunda sorumluluklarını yerine getireceklerdir.

Bilindiği gibi SB Grubu olarak 2005 Genel Kurulunda bir sıkıntı yaşadık. Pek çok arkadaşın tanıklığıyla yaşananlar, birkaç arkadaşın yönetim adaylığı için grubun işleyişini ve kararlarını hiçe sayarak (grubun toplantısına dahi katılmadan, grup kararına rağmen) aday olma süreci ile biten ayrışma meselesidir. Başlangıçta ayrışma, ideolojik değil kişisel istikbal hırsına yenik düşmüş arkadaşların ürünü olarak ortaya çıkmıştır. Bu konuda söylenecek çok söz vardır. Ancak bu bildiri bunun yeri olmadığını düşünüyoruz. Ancak bu günlerde esen rüzgârları önemseydiğimiz için konuya nasıl yaklaştığımızı belirtip bu bölümü tamamlamak istiyoruz: Biz Sendikal Birlik Grubu olarak gayet netiz. 2005 yılındaki açıklamamızda belirttiğimiz gibi bir kaç kişi hariç, hiçbir arkadaşımızla bir sorunumuzun olmadığını ve daha önce birlikte olduğumuz arkadaşlarımızı gruba katılmaya, katkı ve güç vermeye davet ettiğimizi bir kez daha tekrar ediyoruz.

Bu konuda samimi ve içten olan hiç kimsenin başka şeyler kurmasına, pazarlık vb. yöntemler aramasına gerek yoktur. Örgütün geldiği nokta ortadadır. Bu konuda kaygısı olan, kişisel istikbalini grubun önüne koymamış, koymayacak her SB'çi ile bir arada olmak bizim için her zaman vazgeçilmez olacaktır.

Biz SB grubunun ilk ortaya çıktığı Özdere Toplantısı'ndan bu yana ortaya koyduğumuz tüm anlayış ve ilkelerin sahibiyiz, sahibi olmaya devam edeceğiz.

Saygılarımızla.

Sendikal Birlik Türkiye Yürütmesi